

વાવ વાવ્ચો ઈશ્વરે: સંપત્તિનું અમૃત વૃક્ષ

Mihir Chotai

અમદાવાદના એક જૂના અને પ્રતિષ્ઠિત મકાનના હિચકા પર બેસીને ૭૫ વર્ષના અમૃતલાલ દાદા પોતાના ૨૫ વર્ષના પૌત્ર કબીરને હાથમાં કેરીની ગોટલી બતાવી રહ્યા છે. આસોપાલવના તોરણથી શણગારેલા આંગણામાં સોનેરી સૂર્યપ્રકાશ પથરાયેલો છે અને દાદા ખૂબ જ શાંતિથી કબીરને સમજાવી રહ્યા છે કે મહાન સંપત્તિ એક રાતમાં નથી બનતી, પણ રોજ થોડું પાણી પાવાથી બને છે.

કબીર પોતાના લેપટોપ સ્ક્રીન પર શેરબજારના લાલ અને લીલા ચાર્ટ જોતો ખૂબ જ ચિંતિત અને અધીરો દેખાઈ રહ્યો છે. બજારમાં આવેલા અચાનક ઘટાડાથી ગભરાઈને તે પોતાના બધા શેરો વેચી દેવા માંગે છે, જ્યારે દાદા તેની બાજુમાં બેસીને હળવું હસી રહ્યા છે અને તેને શાંતિ રાખવા કહી રહ્યા છે.

ચોમાસાની પહેલી હેલીમાં આખું ગામ ભીજાઈ રહ્યું છે અને દાદા કબીરને ઘરની બહાર લાવીને વરસાદના ટીપાં બતાવે છે. તેઓ સમજાવે છે કે જેમ નાના-નાના ટીપાં ભેગા થઈને નદી વહેવડાવે છે, તે દર મહિને નાની રકમનું SIP ઇન્વેસ્ટમેન્ટ ભવિષ્યમાં મોટું ભંડોળ ઊભું કરે છે.

ઉતરાયણના તહેવાર પર આખું આકાશ રંગબેરંગી પતંગોથી ભરાઈ ગયું છે અને અગાસી પર આખો પરિવાર હાજર છે. કબીરની પતંગ પવનના ઝાપટાથી ડોલવા લાગે છે ત્યારે દાદા તેને દોરી ઢીલ મૂકવાનું કહે છે, જે બજારની અસ્થિરતા (Volatility) દરમિયાન શાંત રહેવાનો મોટો પાઠ આપે છે.

દાદા કબીરને તેમના ગામના વરુષો જૂના આંબાના બગીચામાં લાજાય છે જે તેમણે પોતાના યુવાનીના દિવસોમાં વાવ્યો હતો. આજે એ આંબા પર મીઠી કેરીઓ લટકી રહી છે, અને દાદા સમજાવે છે કે અચક્રવૃદ્ધિ (Compounding) ની તાકાત છે જે સમય માંગે છે.

બજારમાં ભારે કડાકો આવતા જ ટીવી ન્યૂઝ જોઈને કબીરના કાકા ઘરમાં ગભરાઈને દોડી આવે છે અને બધું વેચી દેવાની જીદ કરે. ઘરમાં તણાવનું વાતાવરણ છે, પણ દાદા ભગવાનના દીવા સામે હાથ જોડીને અત્યંત શાંત મુદ્રામાં બેઠા છે અને દરેકને શાંતિ જાળવવાનું સંકેત આપે છે.

દિવાળીના શુભ પરવ પર ઘર લક્ષ્મીપૂજનથી ઝળહળી રહ્યું છે અને આખો પરિવાર પરંપરાગત વસ્ત્રોમાં સજ્જ છે. દાદા કબીર-હાથમાં એક નાની ડાયરી આપે છે જેમાં વીસ વર્ષના SIP અને ઈન્વેસ્ટમેન્ટનો પાકો હિસાબ છે, જે જોઈને કબીરની આંખો આશ્ચર્યથી પહોળી થઈ જાય છે.

કબીર હવે પોતાના મિત્રો સાથે ચાની કીટલી પર બેસીને ખૂબ આત્મવિશ્વાસથી રોકાણ અને નાણાકીય શિસ્ત વિશે વાત કરી રહ્યો છે. બજારના ઉતાર-ચઢાવ હવે તેને ડરાવતા નથી, પણ એક ત જેવા લાગે છે અને તેની આ બદલાયેલી સોચ પાછળ દાદાની વાણી કામ કરી ગઈ છે.

વર્ષો પછી કબીર હવે એક સફળ અને પરિપક્વ રોકાણકાર બની ગયો છે અને તેના પોતાના નાના દીકરાને હાથ પકડીને તે જ આંબાના વૃક્ષ નીચે ઊભો છે. પૃષ્ઠભૂમિમાં સૂર્યાસ્તનો સોનેરી પ્રકાશ છે અને કબીર પોતાના દીકરાને નાની ઉંમરે બચત અને સંસ્કારનો પાઠ આપી રહ્યો છે.

દાદાના રૂમમાં તેમની જૂની આરામખુરશી ખાલી છે પણ આખા ઘરમાં તેમણે રોપેલા આર્થિક સ્વાતંત્ર્યના વૃક્ષની સુગંધ ફેલાયેલ છે. કબીર અને તેનો આખો પરિવાર સાથે બેસીને દાદાની તસવીર સા વંદન કરે છે, જે સંપત્તિ અને સંસ્કારની સાચી પેઢીગત વિરાસત દર્શાવે છે.